

B. N. II, 176.
h. 49, 10.

DISSERTATIO INAUGURALIS
De
G A N E R B I
N A T I B U S
von San-Erbschafften/

II R
2672

Quam
Sub Tutamine Numinis Triunus ejusdemque Gratia
Auspiciis

SERENISSIMI PRINCIPIS AC DOMINI,
DN. JOHANNIS GVILIELMI,
DUCIS SAXONIÆ, JULIACI, CLIVIÆ
AC MONTIUM ETC. ETC.

RECTORIS MAGNIFICENTISSIMI,
Ex Decreto

Incltyi hujus Salane Jctorum Ordinis
SUB PRAESIDIO

Viri Magnifici, & Excellentissimi

DN. NICOLAI CHRISTOPHORI
LYNCKERI,

Jcti Consummatissimi, Consiliarii Saxonici Intimi gravissimi,
Facultatis Juridicæ Senioris, ac Professoris Primarii, Curiae
Provincialis ac Scabinatus Assessoris splendidissimi,

Domini Patroni sui omni observantia prosequendi

PRO LICENTIA

Summos in Utroque Jure honores & Privilegia Doctoralia consequendi,
Publicæ submittit Disquisitioni

ERHARDUS WILHELMUS Himmel/ Jenensis

Ad diem Aug. horis ante & pomeridiani 1689.

JENÆ, Typis BAUHOFERIANIS.

1.9.53.

(x1877911)

1718
1718

BIBLIOTHECA
PUNICKAVIANA

UNIVERSITÄTS-BIBLIOTHEK
HALLE
(8AALE)

I. N. J.

Dissertationem hanc Inauguralem
 respiciendo creatoris nostri omnipoten-
 tis directionem, certissima in Patronos
 mihi observandissimos spe, quod hunc
 qualemcunque ausum magnanimitate si-
 bi aliàs quoq; solitâ & jam protecturi sint,
 elaboravi, Jacobum Wernherum Kyllin-
 gerum, tractatu suo de Ganerbiis Castrorum scripto, Autorem
 secutus, dum quaestiones ab illò motas tetigi eo, quo in Disser-
 tatione licet, modo.

T H E S I S I.

Qvod attinet Etymologiam vocabuli Ganerbii, & hinc deri-
 vati voc. *Ganerbiniatus*, illud origine Germanicum & inde
 compositum est, hîc, seposita multifaria homonymia, de qua
 late *Kylling. Discurs. 1.* denotat idem ac Dominos communes, *gemei-
 ne Herren*; Idque ex natura vocabulorum simplicium. & quidem *i.
 gahn / veteribus gemein: de quo Webnerus sub Rubr. gemeine GanEr-
 ben / Kylling. Disc. 1. §. 28.* Et 2. vocab. *Erben* / quod regulariter qui-
 dem successores in universum Jus, denotat, *l. 62. ff. d. R. J.* interdum
 tamen etiam Dominos Rerum suarum, pro Hærede enim gerere est
 pro Domino gerere, veteres enim hæredes pro Dominis appellabant.
§. fin. 7. de Her. qual. & Diff. cui adstipulatur & idem *Kylling. Disc. 1. §. 41.*
 dicens: olim Vocabula *Erb & Erben* / propriè & peculiariter usurpata
 fuerunt pro Possessoribus Rerum Immobilium. Et in superiori Ger-
 mania, *Erbfassen von und zu N.* se dicunt Dominos Arcis, Castri aut
 prædii

prædii cuiusdam, etiam non attento utrum universali an singulari titulo tales facti sint. *Et Webn. sub voc. Erblich.* Hoc verbum *Erblich* potest etiam interpretari Proprietariè, quod ab usu German. linguæ non abhorret, ut: *Erblich* / pro *Eigenthümlich*; Nec Saxon. inusitatum, qui Res immobiles proprias, *Erbe* / appellant: sic *Erbherr* / quasi *Eigenthums Herr* / verus & directus Dominus; Hincque vocab. compositum *GanErben* indicare ConDominos Rerum Immobilium, non dubito. Quod eò magis elucescet ex Ganerbinatum Origine, cum enim quondam Inimicitias denunciare, easdemque armis finire soliti sint etiam destituti omni Majestate, *da das Faust und Kolben recht im Schwang gienge / de quo Webn. sub voc. befehden.* & inde insegura redderentur Itinera ac Domicilia, Alii virtuti potius operam dantes, confecerunt sibi artes munitas in quibus cum Familiis suis ac pretiosis Rebus, ab ejusmodi Invasionibus tuti essent, certasque leges præsertim Defensionis sibi constituerunt, *Carpzov. Pract. Crim. p. 1. quest. 35. §. 4. & 5. Rittershus. partit. Feudal. l. 1. c. 17. §. 2. Webn. sub vocab. ganErben c. 2.* Cum igitur nomina tanquam signa regulariter à Rebus quibus imponuntur tanquam signatis certissimam Interpretationem nanciscantur, ii autem qui ConDomini certorum Immobilium fuerunt, dicti sint *ganErben*; Hinc patet origine proprietate & usu loquendi Ganerbios dici Dominos Immobilium, communionem eorum habentium titulo vel hæreditario vel alio quocunque. Id quod confirmatur *Recess. Imper. zu Augspurg de anno 1500. sub titulo wider der GanErben Schloß. Ord. de pac. publ. Wormat. de anno 1521. eod. tit. Jure Sax. Burgmann heist die ganErben und Edelleute / so vor alters unter einem Burg Herren auf einer Burg gewohnet haben. Et alibi: Burglehen heist solche Lehen / da ihrer viel Edelleute oder ganErben / wie mans iho nennet / in einer Burg oder Schloß zusammen haben Lehn und Lehns Recht. Carpzov. pr. Rer. Crim. p. 1. q. 35. §. 6. it. Reform. Civit. Francof. p. 2. tit. 5. §. 1. & 2.* Wäre es daß viele eine Behausung oder aneinander liegendes Guth mit einander als *GanErben* in Gemeindschafft hätten / v. *Kyll. D. 1. §. 43.*

II. Quantum ad Æquivocationem, negandum non videtur, posse omninò Ganerbios seu Ganerbinatum idem denotare ac pactum Confraternitatis aut Majoratus, si voluntate contrahentium alia qualitates Pacto non inferuntur, quam moribus Confraternitates aut

aut Majoratus amictos esse cernimus. Si tamen respicio Ganerbinatum ratione Naturalium pro tempore Originis, & quatenus progressu temporis potissimum eò inclinatus remansit. differt. 1. *Causa effic.* Cum, quamvis Ganerbinatus sæpius initus sit à Personis Illustribus, utpote à quibus Finis infra positus optimè ob majorem potentiam & opulentiam eorum obtineri possit; Nihilominus tamen eundem etiam privatos, destitutos qualitate ejusmodi illustri, sub confirmatione Principis inire posse non dubito : Confraternitates autem, non nisi in Familiis Ducum, Principum, Comitum, & cæterorum Illustrium, Jurisdictione tali instructorum, ut Jus condendi leges habeant, à Majestate Cæsarea confirmari solent. *Gail. l. 2. observ. 126. §. 1.* 2. *Causa Finali*, licet minus & aliquatenus tantum, cum primaria species Ganerbinatus, principaliter securitatis, sui ac familiaris defensionis gratia, ad cohibendos latrones inita sit. *Carpzov. pr. Crim. p. 1. quest. 35. Wehn. sub voc. GanErben cap. 2.* Confraternitates autem principaliter mutua successione gratia ad pacem tranquillitatem & splendorem Imperii conservandum, ad defensionem subditorum quorum interest, ne alienis & ignotis Dominis subjiciantur, receptæ sint. *Gail. l. 2. obs. 127. §. 2. 8.* Utque sereno concordia vinculo altera Domus alteri nexa sit, ac sciant, qua fide qua dexteritate altera Domus, alterius subditos in expressum eventum regere ac tueri debeat. *Reink. de Reg. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 18. n. 17.* 3. *Modo constituendi*, cum, Ganerbinatu introducto, Dominium & vera possessio per communionem transferatur : Confraternitatibus autem tantum possessio ficta per constitutum : *Reink. R. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 18. §. 12.* & Investituram simultaneam prout de ejusmodi, in Exemplo Marchionum Brandenb. & Ducum Pomer., licet unilateralis tantum successione confraternitatum, ratione Ducatus Pomeran., testatur *David Chytraeus Chron. Sax. lib. 12. p. m. 315.* De Bilateralibus autem *Carpzov. ad L. Reg. c. 6. sect. 7.* Inter Duces Bavariæ & Principes Palatinos, it. inter Duces Sax. & Principes Comites Henneberg. ratione Henneberg. & respectivo Coburg. it. inter Domum Sax. & Landgravios Hasfiæ & plures alios ibidem remisivè. 4. *Effecturatione Exercitii*, quod Ganerbinatu constituto statim uterque Jus suum secundum naturam communionis exercere ipso actu possit, nec in suspensio sit. In Confraternitatibus autem post extinctionem demum

6.
alterius Familiae, utpote in quem casum contracta sunt *Reink. l. i. cl. 4. c. 18. §. II. G. tit. lib. 2. obs. 127.*

III. Vnde quoque patet facillime, quomodo à Majoratu differat; utpote quo, inter personas tantummodo unius Familiae, cum Senioris prerogativa derivanda post hujus mortem ad proxime hunc ætate excipientem, quid certi paciscimur *Klock. p. 1. conf. 7. per tot.*

IV. His præmissis proximius Essentiam Ganerbinatus ejusdemque Definitionem inspiciamus, quæ hæc sit: SOCIETAS CASTRI AUT ALIORVM IMMOBILIVM, ORIGINALITER SECVRITATIS, POST ALTERIVS QVOQUE LEGITIMI FINIS GRATIA, CERTIS LEGIBVS à CONFOEDERANTIBVS INITA, A SVPERIORE CONFIRMATA. Cumque cujusvis Definitionis Naturam ratione ejus, quod sit clara, Ex notioribus naturâ, Reciprocabilis cum suo Definito &c. exprimat optime Genus & Differentia Specifica, hinc loco Generis posui SOCIETATEM, quæ hic est; Communio Jurium sui objecti, animo operas aut alia inde consequentia communicandi Jure Confraternitatis: Idque exhaurit Naturam Generis proximi in speciebus sub se contentis; estque iis prius natura, latius, æqualiter competens ac ita qualificatum prout Natura Generis postulat. Differentia Specifica desumitur ab Objecto externo, à Forma, & fine formali de quibus singulis suo loco. Adjicitur autem Definitioni etiam Proprium Ganerbinatus & quidem Secundi modi, quod consistit in confirmatione Superioris; Cum enim hæc Conceptum Ganerbinatus primum non reddat, sed secundarium tantum, necessarium tamen ad id, ut nomen Ganerbinatus veri ac moraliter subsistentis, mereatur; hinc proprii loco stet. Quamvis autem hoc propr. videatur definitioni minus compte inseri, utpote cujus Indolem supra dixi esse: RECIPROCARI POSSE CVM SVO DEFINITO. Et præter id, omne tanquam abundans omitti debere; Abundans autem Definitioni omne dicatur, quo sublato sufficienter explicatur Rei Essentia ex iis quæ remanent, sed CONFIRMATIONEM Essentiale Ganerbinatus non esse confitear, eo ipso dum eam à conceptu primo excluderim: Resp. tamen Definita, quæ certas includunt Circumstantias, sine illis non esse definienda

finienda: cum igitur confirmationem ad id ut Ganerbinatus subsi-
stat necessariam esse infra ostendā, hincque qualitas illa Tolerabilitatis
ac Subsistentiæ legalis, in Ganerbinatu, circumstantiam notabilem,
non solum Juris quò justa ab injustis discernuntur, sed & (Fictione
juris) Facti, importet, cum omnis conventio contra leges inita, non
solum pro inutili, sed & plane infecta habeatur per *L. 5. C. de I.L. &*
constit. princip. Hinc merito Definitioni adjiciendum est.

V. Ratione causæ efficient. quæritur: Quis Ganerbinatum in-
re possit. Et distinguendum est inter Ganerbinatum CASTRI Qv.
(quod hic accipitur pro Univeritate Societatum simplicium loci
muniti) & aliorum Immobilium. Quod Ganerbinat. Castri attinet Qv.
hunc inire potest vel MAJESTAS liberrime in suo Territorio.
Cum enim ea sit summa ubique Potestas, cujus Acta infirmari ne-
queunt, soluta omnibus legibus etiam Naturæ & Gentium quoad
vim coactivam in ordine ad subditos suos, Jus Belli & per conse-
quens Armandarium & Fortalitiorum sit de Regalibus, quæ osibus
Majestatis inseparabiliter inherere dicuntur & pars totius potestati-
vi; hinc, absque omni controversia vi potestatis omnimodæ, licitum
ipsi est, ratione Castri tam exstruendi quam exstructi insimulque to-
tius Regionis Societatem inire: Sique Territorium servile sit, hoc-
que jure regatur, indifferenter; Sin autem civile, patrimoniale ta-
men sit, ratione Juris Majestatici & Regalium tantum, sin vero civile
& extra patrimonium sit, non nisi vi Domini Supereminis
fiat, necesse est. Et sic Regem Galliarum & Hispaniarum, ratione Regni
Neapolitani aliquem Ganerbinatum coluisse ait Kylling. *Disc. 1. §. 60.*
Cum autem Imperatores nostri Romani hodie Statuum Jura ita fir-
marint, ut nec à se, nec ullo alio turbari possint unquam *Pacif. Os-*
nabr. Cas. Succ. art. 8. Patet Imperatorem proprio motu & vi Re-
servatorum Regalium absque Ordinum Consensu Castrum nec ex-
struere, & in eo Ganerbinatum inire posse, id quod & expressis ver-
bis Invictissimus noster Imperator Leopoldus *Capitulat. art. 13.* in
specie de Castris promittit §. *Jedoch sollen und wollen wir/c.* Nec
ratione Castri in Territoriis Statuum jam exstructi eundem celebrare
posse: Quia enim Ganerb. importat non solum Communionem &
translationem Juris Dominici in Castro, Imperatorem autem Jura
Statuum Territorialia ac Dominica auferre non posse patet non so-
lum

lum ex manifesta Natura Juris Domini in Vasallos ac Feuda eorum, Principis in Subditos & eorum Bona, sed & in specie ex plurimis Capitulation. Imperatorum præsertim *art. 3.* Verum etiam importat Ganerb. præter illam, confœderationem aliquam: Hanc autem se sine consensu Statuum non inituros promiserunt undiquaque Imperatores, præsertim Ferdinandus III. *art. 7.* cum seq. proindeque sine consensu Statuum & præsertim Domini Territorialis, de cujus præjudicio maxime agitur, hoc casu fieri non posse, certo certius est. **VEL PRIVATI IN REPUBLICA CONSTITUTI;** Eos non, nisi specialiter privilegiati sint, castra ædificare nequidem posse, credo; quia Rempublicam citius quam Rebellionibus depraedationibus & Inobedientia subditorum, ex Indole pravitatis humanæ facillime eò inclinantium, non destrui, manifestum est; qualem Ansam Castra subditis egregie suppeditare, & sine iis vel non dari vel non durare credendum. Hinc, cum salus populi suprema lex sit, ratio Imperii manifesta dicitur, privatis interdiciendam esse omnem Armandiarum ac Fortalitiorum speciem, Jura & connexa, cumque iis Respubl. non solum contra hostes ab extra, sed & Tumultuationes intrinsecas tuendo regatur, jure ad Reservata Principum ac Regalia, quemadmodum Jus armandiarum & muniendi, appositio Militum & reliqua Jura Bellica, ita etiam castra ædificandi jus relatum est. Hincque Romanis usitatum fuisse muros civitatum destruire, ne deficient; Anglos, Moscovitas omnesque Orientis & Africæ Gentes ne fossa quidem aut vallo munitas Rusticis Domos concedere refert *Kyll. Disc. 4. §. 20.* Jura quoque nostra interdiciunt Municipalium muros extruere *l. 6. ff. de Oper. publ.* eosdem reficere *l. 9. §. 4. ff. de Rerum Divis.* **QUANTVM AVTEM AD SVBDITOS CASTRA JAM HABENTES: AN RATIONE EORVM ETIAM EJVSMODI GANERBINATVM INIRE QVEANT, QVAMVIS MINVS DVBIVM VIDEATVR,** tum, quia castro concessio, etiam defensio quocunque modo, & per eam securitatem (ut pote cujus causa principaliter exstructum est) sibi acquirendi concessa videatur; Tum quod confœderationem legitima intentione, ac defensionis gratia à generali interdicto Confœderationum *tot. tit. ff. de Colleg.* excludi dicatur *arg. l. 1. C. unde vi Mynsing. cent. 6. O. 2.* adeo ut nec confirmatione quidem indigeant, si cum *Klock. loquerer, p. 1. conf. 7. §. 1121, &c.* Tum denique quod communio-

9.

munionem aut societatem Jure Domini ac regulari licere, concedendum sit. Proindeque nec juri communi, nec paci publ. contrariari, nec Judicio Camerali quoque displicere potuisse colligationem ejusmodi, probet *Myrs. C. 6. O. 2.* Nihilominus tamen cum confederationem Bellicam sapiat ejusmodi Ganerbinatus, ut supra dictum, hinc, **VEL SPECIALE PRIVILEGIUM REQUIRI CREDO**; ut pote quod lex specialis dicitur *l. 2. C. de LL. & consuet. PP.* Et quia Foedera in hoc genere inire ad Regalia, utpote quibus Rempubl. non minus quam ferro tuetur Majestas, refertur *Struv. Syn. J. F. c. 6. aph. 19.* Jus Belli & foederum pari passu ambulare dicitur *Reink. de R. S. & E. l. 2. cl. 3. c. 3. §. 21.* Jus Belli autem utpote sub quo motus, discrimen, ac salus Reip. totius in summo gradu versatur, subjectis merito ademptum est; Cum enim confederationem, promissionem mutui auxilii adversus hostes vel alios oppressores definiat *Klock. p. 1. cons. 37. §. 105.* Et vix aliud (si extra casum defensionis in continenti ad recuperandum spoliū consideratur, de quo infra,) quam connexum Juris Bellici esse queat, utpote quorum intuitu Bellum à principibus litigantibus interdum suscipitur, tollitur, in Confederatos, antea Non-Hostes inducitur; merito ex hac hypothese ei tantum competat necesse est, cui Jus Belli. Cumque præterea cætera Ganerb. Naturalia utpote protectio & defensio aliorum, regulariter tanquam Nota Superioritatis principi competant, nec consequenter actus notabilis & solemnns ad hunc finem tendens, celebrandus sit, id quod tamen confederatione fit, ideo & Jus hocce eo magis ad Regalia referendum erit. **VEL MINIMUM EJVS CONFIRMATIONEM EX SPECIFICA FORMA CVM CLAUSVLA EX CERTA SCIENTIA**, necessariam esse dicendum erit; Hac enim cum defectus personæ, formæ, solemnitatū & alii Juris Civ. suppleantur, prout passim Dd. & Bald. in *l. fin. ff. de Testam. Tut.* adeoque per eam si actus nullus est confirmetur, præter naturam confirmationum novi aliquid detur, ad hoc, ut actus potius valeat quam pereat accipienda sit, proindeque non confirmatum sed confirmans attendatur *Gail l. 2. O. 1. §. 16. 17.* concedendum videtur in nostro casu, quo, defectus tantum in persona, inhabili ad confederationem & agenda ea quæ Prin-

B cipi

cipi reservata sunt, consistit, & inde nullus redditur ex defectu
 Juris Civ., confirmationem ejusmodi specificam ad corroborandum
 & requiri, & sufficere. Et talem confirmationem hoc casu ne-
 cessariam fuisse, patet in exemplo castri Ganerbici, in Hasfiâ, di-
 ctas Buseckenthal, ex confirmatione Imperatoria infra allegata
 sub lit. A. quam ex singulari gratia Magnif. Dn. Præsidis, Præce-
 ptoris mihi observandi, quò allegare possem, accepi. Hinc &
Rink. cum Kylling. Disc. 15. §. 14. & seqq. infringunt generalitatem
 Mynsingeri & Klock. asserentium: quod confœderationes, de-
 fensionis causa sub generali interdicto confœderationum *tot. tit. ff.*
de Coll. non comprehendantur; directo contrarium statuentes; O-
 mnia nempe Subditorum fœdera etiam in nostro Imperio Rom.
 invito superiore esse illicita, idque ex generali interdicto *l. penult.*
§. 1. ff. de Colleg. Et §. conventicula. cap. un. F. de pac. tenend. Int.
Subdit. Cap. 15. A. Aulla. Cap. Leop. art. 9. Et quamvis *Ordinat.*
Cam. p. 2. tit. 9. §. 9. So iemand ic. Spoliatis Defensionem ac
 prosecutionem etiam antequam Declaratio fractæ pacis facta sit,
 collectis amicorum viribus permittat, & hoc ipsum etiam Con-
 stitutionibus de fracta pace publica in specie *novissima Ratispon.*
anno 1576. consentaneum sit. *Gail. de pac. publ. l. 1. c. 1. §. 16.* Loquun-
 tur tamen de colligatione ejusmodi, quæ defensionis causa in con-
 tinenti fit, qualis Colligatio autem nomen veri fœderis plane non
 meretur; Cum enim spoliati seu dejecti amici respicientes læsi
 injuriam, lædentisque atrocitatem invasionis, tantum accedant
 principali, ac viribus adjectis absque notabilis confœderationis ac
 diuturnæ assistentiæ ex hac conventionem oriundæ Intentione, co-
 operentur tantum ad spoliæ recuperationem Jure communi lici-
 tam, qua impetrata ab omni obligatione uterque rursus ipso jure
 liberatus est, sequitur quod Naturam fœderis non adæquet. Et
 posito etiam quod verum fœdus sit, exinde tamen generalem
 concessionem confœderationum à privatis & mediatis non esse
 trahendam, patet ex ipso textu Camerali hoc modo: Quod si tan-
 tum confœderatio ad recuperandum spoliæ licita est, sequitur
 quod confœderatio alia non liceat. Quale argumentum contra-
 riorum in Jure pro firmissimo semper habetur, nisi vel expressa lex
 vel sana ratio obstet, prout passim Dd. Et illustratur quoque exem-
 plo

plo internecionis hominum, ex moderamine inculpatae tutelae, quod, quemadmodum aggressio licet se defendere & occidere aggressorem in continenti, ex post facto autem non conceditur, ita & ad recuperandas res, spoliati cum amicis se statim confederare possunt, extra hunc casum verò non licet. Porro quamvis Tx. supra citatos prohibitorios, *l. penult. ff. de Colleg. & cap. de pac. temend.* alii restringant ad confederationes quae prava intentione tantum fiunt, nec generalitatem prohibitionis confederationum inde concedant; aliud tamen probat causa Impulsiva legislatorum, utpote unde Interpretatio Legum Doctrinalis sumenda est, quae apud eosdem fuit; Ne sub praetextu eiusmodi conventionum improbi quid machinarentur subditi, prout *ex Liv. & Sveton* probat. *Wesemb. Paratitl. de Coll. & C.* Et inde deducta praesumptio Juris, quod omnia collegia & Confederationes specialiter non confirmatae, malae intentionis causa factae praesumantur & hinc prohibitae sint. Idemque privilegium aut specialis confirmatio conjuncta cum consensu Domini in Feudalibus castris eo magis necessaria videntur, quo magis omnis alienatio aut constitutio Juris in feudo, invito Domino fieri prohibetur; Cum enim, ut saepe dictum, Ganerbinatus communionem etiam castri inducat, qua pro parte Dominium, transfertur, cum Res communis dicatur unius cujusque propria esse pro parte, *l. 2. C. de comm. serv. manum.* & interdum successionem; Domino autem invito vi Domini directi, deficiente successore à primo investito legitime descendente Feudum rursus accedere, ipsique invito extraneum successorem obtrudi non posse, pateat ex natura conventionis & investiturae Feudalis, notissimam omnibus; Manifestum hinc redditur, Dominos castrorum propria autoritate sese ganerbinare non posse.

VI. AN AVTEM STATUS IMPERII ET COETERI IMMEDIATI EX DECRETO IMPERIALI PER PLVRIMORVM VOTA OB PVBLICAM VUTILITATEM OBLIGATI SINT, CONCEDERE, CASTRVM IN SVO TERRITORIO ERIGI, ET RATIONE EJVS GANERBINATVM INIRI; aliquid tantum dubium exinde habet, quod i. plurimi immediati territoria Jure Feudi & Domini utilis possideant. Hincque praeter servitia amplius nihil praestare videantur. *Struv. Synt. J. Feud. cap. II.*

apb. 5. & ejus §. 1. 13. & seqq. 2. Quia singuli status quoque acceperunt cum jure territoriali ac regalibus, in specie cum potestate (quamvis aliquatenus restricta) bellica, & consequenter castra ædificandi per tot *Recess. & constitutiones Imperii* cum qualitate non turbatos iri, ita ut etiam præsentem Imperatorem, nihilominus Dominus Territorialis Jura Superioritatis in Territorio exerceat solus, dicit *Ariemeus Disc. 7. Publ. 9.* quæ omnia toties renovata, & Status in iis confirmati, tam generaliter *Pac. Osnabr. Cæs. Svec. art. 8. in princ.* quam specialiter, *Capitul. Leop. art. 13.* ratione Juris ædificandi his verbis: *Jedoch sollen und wollen wir &c.* Et denique 3. quia id quod spectat ad universos tanquam singulos, ab omnibus debet approbari, ita ut pluralitas votorum hic suspensa videatur; His tamen aliisque non obstantibus, affirmativa verior videtur, cum hac tamen limitatione, deducta ex originali civitatis foedere cœventumque voluntate, ut in quantum fieri possit, Domini Territorialis Jus salvum maneat, ac de publico resarciatur si quod inde damnum habet. Quia 1. quivis Status considerati ut singuli subditi dicuntur Imperatori & Imperio, mixte quidem tales, secundum plerosque, ceu participantes de Majestate, idque non solum ratione Personæ, quod patere dicunt ex *Form. Juram. Dem. Röm. Keyser und Reich treue/hold und gehorsam zu seyn. Ex Constit. Im. de an. 1521 tit. 3. und allen andern unsern und des Reichs Unterthanen. Ex Recess. Imp. de anno 1567. §. 16. Daraus dann gehorsame Fürsten und Stände des H. Römisch. Reichs.* Sed & ratione eorum Bona Immediata sub & in Imperio habentium, tanquam accessorii personæ, utpote quorum ratione quoque solvunt collectas Imperii *Recess. I. zu Augspurg de anno 1548. §. 66. Wiewohl auch. qualis solutio si superiori fit, indicium immediatæ subjectionis certissime importat, cum non nisi subditis imponantur intuitu tamen Rerum l. rescripto §. fin. ff. de Muner. & Honor. prout id ulterius probant Reink. de R. S. & E. l. 1. & 5. c. 4. §. 116. & seqq. Gail. l. 2. obs. 52. §. 10. n. 3.* Præter hæc sive statuum Imperium nostrum esse monarchicum, sed Aristocraticè tantum gubernari, seu Aristocratiam sed monarchice administrari, sive Rempublicam mixtam prævalente Monarchia, manet tamen Respubl., quo autem posito ponitur ordo inter Imperantes & ita Majestatem, apud quemcunque

que

que tandem resideat, & parentes tanquam subditos, quos hic non possunt non representare quivis Status Imperii ut singuli & alii tam immediati quam mediati; cum igitur subditi sint, qualicumque etiam Jure gaudeant, Imperium tamen & Dominium supereminens Territorii intuitu, recognoscere simul tenentur, cujus hæc vis, ut ex voluntate fœderis civitatem constituentium originali, ipsorum Dominia & Jura utilitate publica exigente, restringi & planè auferri possint, proindeque tanquam minus tolerare coguntur ædificium aut castrum suis fundis imponi. Et quamvis Status Territorialem superioritatem ac Regalia omnimodo, simulque Jus belligerandi & ei annexa acceperint, ita ut non turbari in iis possint, illa tamen dependenter acceperunt ita ut concedens nihilominus retinuerit sibi Jus ac potestatem superiorem. Ut hinc quivis Status licet respectu suarum provinciarum ac Territoriorum analogam Majestatem habeat, respectu tamen ipsius Imperii Imperatori sit subiectus, *Serv. Syn. F. c. 6. aphor. 13.* Ut adeo Imperator & Imperium, absolutam & supra leges civiles constitutam potestatem habeat, vi cuius, quod Reip. utile non est, omnia Jura, statuta, Privilegia & Pacta ex plenitudine potestatis tollit, prout *ex Recess. Imp. Aug. de anno 1551. §. Uud nach dem &c.* & pasim apparet. Quia 2. autoritate *Pacificat. Osabr. Cas. Svec.* ejusque vi, per modum conventionis obligante, singuli Status se suaque Jura Decretis Imperii submiserunt, eidemque potestatem ut in suo Territorio nomine publico ædificetur, expresse concesserunt, *art. 8. §. Gaudeant.* sub vocab. NISI. Quia particula NISI præcedente enunciatione negativa aliquid ponere affirmare & permittere docet *Dynus in cap. peccatum de R. J.* & usus loquendi: Nec etiam 3. ejusmodi castri constructio spectat ad Status tanquam singulos, sed potius ad eos tanquam corpus & universitatem. Cui enim Status conjuncto Imperatore corpus totum salutis communis causa conjunctam representent, proindeque quod utilitatem illam tanquam Finem fringit vel promovendo, vel impediendo totum corpus quoque tangat necesse est, quia id tangit quod totius corporis est.

VII. Quod autem GANERB. ALIORVM IMMOBILI-
VM attinet, credendum videtur, omnes etiam privatos, destitutos

Jurisdictione, Ganerbinatum constituere posse; Cum enim hoc casu Personæ ejusmodi aut familiæ, destitutæ munito loco, alius intentionis causa quam in castro fieri solet, se consociasse certum sit. e. gr. Habitationis, successione, aut alterius adjumenti Jure vel communi non liciti, vel pluribus ut pluribus, (connexis vinculo à conventionem dependente,) communis ceu quod, salva Ganerbinatus qualitate fieri quoque potest, hocque casu regale Armandiarum, Juris bellici, aut protectionis, non tetigisse dicendum sit, stat sententia, quosvis eundem inire posse; Idque ex ordinario Jure Dominico & socialitatis, quam in civitate exercere licet, modo 1. si recognoscunt Dominum Feudi, ejus consensu fiat, propter introductam communionem & interdum successione personæ sub prima Investitura non comprehensæ; sin autem Dominum Territorii, ejusdem confirmatione, quamvis simplici tantum, propter confederationem, fiat. Prout & ejusmodi confirmationem ad hunc fere modum ex confirmatione infra allegata sub Lit. A. etiam in Nobilibus Imperii immediatis Ganerbinatus *des Buseckerthals* observatam esse, patet sub verb. *und haben darum it. Es soll auch*. Sique 2. e. g. ad Ganerbinatum quid ipsis certi à superiore ratione vel Nativitatis vel alius qualitatis præscriptum sit, id ipsum legitime antequam in eundem recipiantur (cum affirmanti & se fundanti in qualitate incumbat probatio) doceant. Prout etiã in Nobb. immediatis Imperii Ganerbinatus *des Buseckerthals* necessarium fuisse, videre licet ex legitimatione Nativitatis generosæ testimoniali *derer von Buseck* An. 1680. lit. B. & C. quas æque à Magnif. Dn. Præsidente legendas accepi. Et, si success. causa ineatur 3. non tam nude paciscantur de succedendo, quam mediante stipulatione per modum actus inter vivos convenient, per ea quæ *Gail. l. 2. O. 126, §. 6.*

VIII. Objectum Ganerb. sunt Immobilia, utpote in quæ causa operatur, ac Finem per legitima media ingerat, eaque non solum allodialia sed & Feudalia; Cum enim Naturæ Ganerbinatus ratione nec communionis, confederationis, ejusdemque Finis qualiscunque quicquam in fit, quod Dominio vel directo vel utili, obligationi Fidelitatis Feudalis reciproca, servitiis præstandis, aut aliis consecutivis vel naturalibus Feudorum, obstet, Ganerb. autem Jure humanæ consociationis subsistat, nemo dixerit, ratione Feudorum

rum Ganerbinatum celebrari non posse. Sunt autem Bona Ganer-
bica e. g. Castra Oppida, Pagi, Villæ, Prædia, Domus, quorum enu-
merationem v. infra in Fine.

IX. In Mobb. quæ immobilium naturam civiliter loquendo
induant, idem dicendum videtur, cum eodem sensu civili ab im-
mobilibus separari nequeant, vel ob naturam e. gr. adhaerentia &
affixa, vel ob destinationem hominum, dum eadem rei instruendæ,
utque ibi perpetui usus causa maneant, destinata sunt, e. g. in castro
Tormenta Bellica. Hæc, quemadmodum salva substantia uterque iis
utitur, communionem diuturnam ac simultaneum usum sano sen-
su recipiunt, in eo quod inserviant & accedant Immobilibus, simul-
taneum usum recipientibus, alias quoque contra essentiam Feudi
nihilominus Feudalia reddi adeoque Naturam Immobilium indu-
ere docemur, In similibus quoque casibus semper Immobilibus
annumerentur, nec denique Naturæ Ganerbinatus contrarium
quid in iis reperiatur, hinc eadem objectum Ganerbinatus commo-
de statui posse credo.

X. Quod incorporalia attinet, utpote quæ ex Majoris JCtorum
partis sententia speciem, peculiarem à Mobilibus & Immobilibus
regulariter reddunt, v. *Berlich. remisive pag. 3. conclus. 33.* & non nisi
necesitate urgente ad alterutram sub ea distinctione referuntur,
quod si Immobilibus vel adhaereant. e. g. servitutes, Jurisdictiones
aut ad ea, directa sint. e. g. R. vend. pro Immobilibus habeantur,
sin vero ad Res mobiles e. g. Condictio certi, ceu mobilia æsti-
mentur. An casu eveniente quo plures Ganerbinatum OMNI-
VM OMNINO BONORVM INEVNT, Incorporalia quoque sub
hac formula OMNIVM OMNINO BONORVM comprehen-
dantur, quaritur? & tunc opinor, quod si Incorporalia talem so-
cietatem recipiant, quam Immobilia Ganerbinatum recipere so-
lent, etiam de his, hoc contractu, ceu bonæ fidei, Ganerbinatum
introducendum esse, cæteris incorporalibus, quæ ad Mobilia destinata
sunt, exclusis; Quapropter ConDomini, qui communem Jurisdi-
ctionem in eodem loco exercent, rectissime Ganerbii dici possunt
& solent. v. *Kyll. Disc. 8. & ejusdem exemplum infra in Fine.*

XI. De horum object. e. g. Castri natura, igitur, ad quam plu-
rimas controversias inde dependentes decidendas, quar. An sint
indi-

individua & consequenter pluribus Dominorum concurrentibus, cuius in solidum concessa? Jamque removendo ante omnia æquivocationem vocabuli INDIVIDVVM describo: Quod non nisi totum prodest, & cuius partes separatae, vel corpore, vel Intellectu, usus Rei sufficientis non sunt. Et quod Castrum Ganerbinatus Individuum sit, ac consequenter cuius in solidum concessum, probo I. à Natura Objecti VEL extra Casum Defensionis actualis considerati, quod ut plurimum commode ac sine damno, ob qualitatem situs naturalis & operum Defensionalium se mutuo respicientium, dividi nequeat, quales in Jure nostro pro Individuis habentur. *arg. L. 3. C. comm. divid.* VEL ad casum actualis Defensionis considerati: cum enim ad Defensionem & per eam securitatem, tanquam Finem ultimum, obtinendam, pars Castrum non sufficiat, altera parte vel carente vel indefensa relicta, utpote cum hostis invadens castrum quacunque parte velit, una parte occupata, alteram quoque, & ita totum, vel occupasse, vel, Impedimento operi exstructi, ad Castrum regulariter ordinati, ulterius non obstante, facile occupare posse sciamus. Hinc non nisi totum Castrum ad actum Defensionis sufficientis prodest, & consequenter dividi non potest. Unde pr. ulterius & 2. Ab usu Castrum individuo, qui fuit ex finis intermediæ natura ipsa, Defensione nempe tanquam Individuo, utpote quæ, quia in Facto consistit, & ideo non solum secundum Facti Indolem essentialem, quocunque modo etiam consideres (i. e. tam natura quam Jure,) Individuum quid est; Cum impossibile sit pro parte agere & non agere, defendere & non defendere, hincque nec cogitari nec intelligi pars ejusmodi facti possit; sed etiam quia ratione cujusvis ex pluribus defendentibus, Effectum Individuum operatur, propterea, & hinc Individuum usum quoque monstrat. Consistit autem Effectus Individuus in eo: Quod tota castrum Terra plene & non pro parte à singulis defendi dicatur, & quisvis incolarum plene & non pro parte defendatur: Quamvis enim unus non quovis loco castrum stet, repellendo tamen Hostem, totum invasionis effectum, qui est occupatio etiam partis, & per eam totius castrum, plene & non pro parte avertit, & ita totum castrum ac singulos incolas plene defendit. Quæ qualitas individuitatis insuper ex eo, quod Defensionis contradictorie oppositum, & est: NON DEFEN-

FEN-

FENSIO, ceu quorum in Jure contraria est differentia specific. & natura, patet. Quemadmodum enim unus non defendens, totum plene non defendisse, dicitur, ita & defendens totum plene defendere dicendus est: Cum igitur usum castri, per se consideratum, individuum esse ex ita dictis pateat, sequitur certissime, quod & ipsum castrum individuum sit. *arg. l. 17. ff. de servit.* Ex qua individualitatis natura hinc fluit, Castrum cuius Condominorum in solidum competere, *arg. l. 2. §. 2. ff. de verb. oblig.* non eo sensu, quod quis, totam Rem tenendo suamque Jus exercendo, alteri nihil relinquat, sed hoc, ut suum Jus tenendo, alteri nihil tamen adimat. Nec ab usu rei, cum ex defendentibus neuter minus utatur ipsa re, quam alter; *arg. l. 5. §. fin. ff. commod.* Nec à suo Jure, ceu ita disposito, ut licet rebus ita pro indiviso possessis, nullius Condomini pars certa sit, sed uniuscujusvis pro indiviso per totam rem communem dispersa, singuli tamen Condominorum jus habent in re tota, & ita pro indiviso plene possident, prout in rebus individis est receptum. *l. 5. ff. de stipul. serv.* Hinc sequitur, quod ejusmodi Domini tanquam Correi vel obligent sibi alios, vel aliis obligentur: *d. l. 5. §. fin. ff. commod.* adeoque in Feudis castrorum, quisvis servitia in solidum præstandi obligatus sit: *2. Feud. si plures sint Dom. 77.* si Condomini in communione manere nolunt, didivisioni locus non sit *arg. l. 26. §. fin. ff. de leg. 1.* sed licitandum sit, utpote quæ licitatio optimum Discordiarum remedium suppeditat, de qua pasim & *l. 1. C. Comm. div.* Altero Condominorum deficiente, alteri ad crescat. *de quo infra ib. 14.*

XII. Quod Jurisdictiones Ganerbicas attinet, an individua sint? Et illas æque ac magis notabiliter individuorum Naturam habere, & cuius in solidum competere credo, Dd. in eo licet admodum discrepantibus: Quantum enim ad Jurisdictiones ipsi castro Ganerbico inhaerentes & una cum ipso transeuntes; Ex præter rationes supra allegatas eo magis individua probantur, quia Naturam accessorii induunt, adeoque principalis Naturam sequendo, individua pariter & ex hac quoque ratione erunt. Reliquas itidem, & personæ adhaerentes pariter individuas esse mihi persuasum est. Et quidem utraque dicitur individua, non quidem ratione utentium, quasi uni tantum, non pluribus simul competere possit,

C

posit,

possit, (ita enim nulla servitus nec realis nec personalis individua
 esset) nec ratione commoditatis & perceptionis fructuum, quasi
 multa ceu fructus jurisdictionum inter plures dividi non possent
 (ab his enim tanquam effectu per accidens tali à parte effectus, natu-
 ram rei colligere non licet.) Nec ratione causarum seu objecti, in
 quibus decidendis occupata est aut etiam loci; quasi namq; ut unus
 ex ConDominis Jurisdictionem in causa civili, alter in causa cri-
 minali, itidem unus in hoc regionis districtu, alter in alio ean-
 dem exerceant, inter se convenire non possent; Hæc enim fieri,
 praxis quotidiana testatur; sed ita, ut ipsa Natura Jurisdictionis
 intrinseca, & per se, & ratione exercitii individua sit tam natura
 quam jure, hoc sensu, quod si Jurisdictio concedenda sit, non
 possit pro parte, nec nisi tota alicui concedi aut non concedi, &
 cujus partes separatim consideratæ nullius usus sunt: Præter id
 enim, quod Jurisdictio tanquam Jus, Res incorporalis sit, adeoque
 Indivisibilis physice & naturaliter (utpote quæ tangi non po-
 test,) habeatur; probatur æque exinde Individuitas, quia usus ejus
 omnimodo est individuus, ita ut nec cogitari nec intelligi ejus
 pars possit, qualia autem individua esse supra dixi per l. 17. ff. de
 servit. Ejusque usum individuum esse, ceu per se subsistentem
 in jure dicendo, probatur ulterius ex usu individuo omnium A-
 ctuum Jurisdictionis, ceu in mero facto consistentium; Cum im-
 possibile sit exercere actum Jurisdictionalem pro parte, seu sit Ju-
 risdictionis voluntariæ ut: adoptare, emancipare, actis insinuare. Seu
 contentiosæ ut: sententionare, eandemque exequi e.g. decollare, sed
 vel plane non, vel plene fieri debet; quodcunque autem dicitur de
 speciebus omnibus materialiter sub se contentis, & earum actibus,
 illud certissime de Jurisdictione tanquam Genere, complectente,
 Naturam Individuitatis nihilominus retinente, quoque dicitur.
 Quo posito sequitur, illam, pluribus concessam, cuius in solidum
 competere, in quo & omnes Dd. convenire dicit Kyll. D. 8. §. 56.
 remissive. Ex pluribus Dominis Feudalis Jurisdictionis, neutrum
 aliquid in ejus præjudicium tertio concedere. arg. l. 34. in princ.
 ff. de serv. præd. rust. aut eandem, Feudo communi acquirere posse,
 nisi socio consentiente l. 4. §. 3. ff. si serv. vind. Si Dominus terri-
 torii, Jurisdictionem territorio stipulatus est, & partem (non quid
 pro

pro diviso & certa parte physica, prout in l. 6. ff. de serv. Sed pro indiviso & partibus intellectualibus tantum. e. g. unam, tertiam partem territorii) postea alienaverit, totam corrumpi stipulationem arg. l. II. ff. de serv. Et ita promissarium liberari. Uno ex ConDominis territorii communis, mortuo, quemvis ejusdem Hæredum in solidum pro tota Jurisdictione agere, & respectively conveniri l. 2. §. 2. ff. de verb. obllg. Dependere ab hoc & hanc controversiam; Quomodo concessio pluribus castro cum Jurisdictione, eadem in dubio exerceri debeat, an ab omnibus conjunctim, an vero à quovis seorsim, ita ut præventio locum habeat? *Dicit Kylling. Disc. 8. §. 60. & alii Dd. ibi citati.*

XIII. Ex his fluere videtur quod Kyll. ulterius movet D. 8. §. 108. Quod si fratres sint, ad quos pervenit Jurisdictio ætate dispares, an majori natu soli, cedat administratio? it. an eidem custodia clavium & sigilla castrorum concedenda sint? D. 10. §. 2. 3. Quamvis enim Majoratus prærogativam, quam A. B. & quam plurimi Illustres ac Potentissimæ Familiæ stabiliverunt, utpote indetam, ne divisione corrumpantur Regna & Familiæ dispergantur, *Klock. p. 1. cons. 7. §. 49.* suus vigor relinquendus sit, præsertim cum, quamvis ipsa Natura Jurisdictionis & Juris, salva maneat apud quemvis in solidum, administratio tamen & Exercitium ceu ab ipsa Jurisdictione distinctum quid, apud unum, eumque majorem natu esse possit, prout Jure & Exempl. docet *Reink. d. R. S. & E. l. 1. cl. 4. c. 17. §. 17. & seqq.* Eo tamen casu quo, eo non introducto, ad plures disparis ætatis, vel conventionem, vel successione, territoria ac jura illimitatè perveniunt, tunc ex præsumta voluntate contrahentium, & respectively morientis, qui æqualiter sangvinem ejusque Jura omnia tribuit, præprimis cum successio Bonorum regulariter in locum alimentorum ac quod ipsis comparatur, succedat, & defunctus statu & dignitate Paribus, æqualibus alimentis prospicere velle præsumatur; Videtur, quod ob Jus quæritum, cuivis ita competens, ut nemini nequidem à superiore regulariter auferri possit, neutri eorum quid decedere, possit. Cumque præterea qualitas Individuitatis & Juris in solidum competentis, accedat, cujus natura est, ut alter nec magis nec minus altero, eodem, uti debeat, arg. l. 5. §. fin. ff. commod. neutri prærogativam esse concedendam eo magis

magis patet, sed ratione Judiciorum, vel officialis utrumque Con-
 Dominorum æqualiter recognoscens, vel commune iudicium Germ.
 Ein San Erben Gericht/ quod ab utroque ConDominorum exerce-
 tur, constitui potest *Kyll. D. §. 108.* Et ad quæst. quidnam quoad
 Qv. figilla, claves &c. faciendum sit, Resp. Ea vel locum tenenti seu Ca-
 stellano, germ. Burgvogt tradi *Kyll. D. 8.* vel in communi loco custo-
 diri posse, non absurdum esse; Idque ex natura accessorii & conse-
 quentis quod, quomodo principale administratur, ita & ejusdem-
 dem Media seu Instrumenta merito tractanda sint: Interim si quid
 dubii restaret, ex Consilio Baldi, duos Fratres reciprocam Fidem
 mutuo Jurejurando sibi invicem promittere, consultum esse, dicit
Kylling. D. 10. 26.

XIV. Denique & dispiciamus quid de hoc casu statuen-
 dum; Quo plures Ganerbinatum suum ejusmodi Individuum allo-
 dialem, simul cum Jurisdictione, eidem tunc temporis inhæren-
 te, in Feudum converterunt, retento utili directum Dominium
 Qv. transtulerunt, & seiplos ut vasallos alteri constituerunt; An alte-
 rutro Convasallorum sine successoribus Feudalibus mortuo, ejus-
 jus seu pars Domino cedat, an vero Convasallus excluso Domino
 Jure accrescendi accipiat, & dein solus libere, jure feudali ta-
 men fruatur? Et quamvis regulariter mortuo vasallo et-
 iam ex pluribus in communi possidentibus sine consanguineis
 sub Investitura prima comprehensis, redeat ejus pars ad Dominum
arg. §. 3. J. de Usufr. Juncto §. 2. Cum vero. De his qui Feud. d. p.
 Nec jus accrescendi ullibi præter in ultimis voluntatibus & casu sin-
 gulari: *un. C. si liberalitat. Imperialis*, attendi dicat *Carpzov. p. 3. c. 2.*
D. 16. In contractibus autem, ne quidem & Donationibus, un-
 quam. *Idem Decis. 134. §. 10. & seqq.* adeoq; nec in constituendis Feu-
 dis, quia Feud. contractibus adnumeratur, *Jul. Clar. l. 4. §. Feudum.*
quæst. 77. in pr. Klock. p. 2. conf. 15. §. 8. 9. His tamen non obstantibus
 convasallo, excluso Domino Feud. nihilominus omne jus accresce-
 re, eosq; de nostro casu non loqui, opinor; Cum enim jus accrescendi,
 aut si cum quibusdam loqui liceret: Non decrescendi, dicatur
 Potestas legitima, retinendæ vel nanciscendæ partis conjunctæ, qui
 vel non concurrat, vel desit concurrere, nihil inhære videtur,
 quod accretioni obstet, utpote cum sola conjunctio fundamentum
 juris ad crescendi dicatur, *Carpzov. p. 3. c. 2. D. 1. §. 5.* Quæ con-
 junctio

junctio tamen, posito, quod in ultima voluntate ex mente defun-
 cti, plures conjungentis, latissimè interpretanda, inducatur; In suc-
 cessione ab intestato tamen, cum & hic Jus accrescendi attendatur,
l. 9. ff. de suis & legit. Hæred. nec tamen voluntas defuncti expressa
 ad sit, sequitur, quod, non tam ex Voluntate defuncti, quam ex Con-
 junctione Legali, ipsam Naturam Rei individuæ plurium succe-
 dentium ab intestato, respiciente, ac ita fundamentum accretionis
 in Individuitate ponente, inducatur, cum in successione Hæredi-
 tatis nemo possit pro parte testatus & intestatus decedere *l. 7. ff. de*
R. 7. Idque quia Hæreditas non potest pro diviso possideri *l. 8. ff.*
de R. 7. Id quod & nostro casui optime applicari potest, cum ex su-
 pra deductis pateat, ejusmodi Ganerbinatus cum Jurisdictione, Indi-
 viduos esse. Quapropter & *Curt. Jun. p. 2. quest. 7. Dub. 3. §. 80. p. m.*
 219. cum multis aliis, limitat priorem Reg. quod nempe in Feudo
 tanquam contractu Jus adcrecendi non attendatur, dicens; Eam
 indifferenter non procedere, sed in Feudis dignitatum & aliarum
 rerum Indivisibilium, Jus adcrecendi utique attendi; Et *Jul. Clar.*
lib. 4. §. Feud. quest. 77. tanquam cautelam allegat ita: QVIA TA-
 MEN QVÆSTIO EST NON SINE DIFFICULTATE, CON-
 SULUI, UT IN INVESTITURA FEUDI à PRINCIPE FACTA
 APPONANTUR ILLA VERBA: ET CUILIBET EORUM
 IN SOLIDUM: tunc ENIM PROCUL DUBIO UNO DEFICI-
 ENTE, ALTER HABEBIT FEUDUM TOTUM JURE AD-
 CRESCENDI, QVÆ EST COMMUNIS OPINIO, NON HA-
 BENS CONTRADICENTEM. Hinc *Klock. p. 2. Conf. 24. §. 7. & 8.*
 dicit: In Feud. individuis obtinet Jus adcrecendi; quod & proce-
 dit, quando una res ut unum corpus pluribus in Feudum data est:
 Et in Jurisdictione quæ individua censetur Juri adcrecendi locus
 est *id. ib. §. 9.* Quapropter, etiamsi assentiar, omnibus communem esse
 opinionem dicentibus, quod in contractibus, adeoque & tali confœ-
 derata societate & contractu Feudali accretio regulariter cesset, idq;
 lubens concedam in thesi loquendo; Cum tamen hoc nostro casu pa-
 teat, voluntatem contrahentium servandã esse pro lege, quamvis nul-
 la lex de jure adcrecendi in contractibus lata sit, prout quoq; dicit
Carpz. p. 3. c. 2. D. 16. §. 9. Et mens contrahentium jus adcrecendi
 in contractibus inducere possit, utpote quod naturæ conventionis
 non adeo repugnat, *Klock. p. 2. conf. 15. §. 47.* Et sic Contrahentes rati-
 one

one Ganerbinatus castri & Jurisdictionis, ceu rerum indivisibilium, quæque cuivis in solidum jam competunt, investiti ac recepti Ganerbin. accepisse sub qualitate Individuitatis certum est, ut, quemadmodum socio vivente uterque habet totum jus in tota re communi pro indiviso, ita alterutro deficiente superstes habeat totum jus in tota re solus, proinde cum *Kyll. D. 6. §. 22. & 23. & D. 8. 107.* remissive credo, convasallo, excluso Domino accrescere.

XV. Forma Ganerbinatus est, Confœderatio, certis legibus astricta, Germ. *Burgfriede / Kyll. D. 13. §. 3.* Cum enim Formæ essentia sit, ut unione sui cum materia, det esse rei, ac perficendo suam materiam in esse specifico, faciat, ut hæc res talis sit & non alia; Ita hæc Confœderatio certis legibus formata, uniens se cum societate, tanquam sua Materia in qua seu subjecto inhætionis, ita illam informat, ut ex simplici communione fiat communio qualificata, transiens in speciem Ganerbinatus, nec ad perfectionem suam quicquam amplius præter objectum, finem & proprium suum requirens: Licet enim *Rittershus. §. 2.* dicat, quod tanquam vasalli se in protectionem vicinorum Potentiorum subjecerint, quod & *Webnerus sub vocab. Gan Erben c. 2.* Nihilominus tamen, cum Ganerbinatus oriatur ex conventionione contrahentium, & ex eadem omnem suam formam ac naturam solum capiat, (excepto eo casu quo leges aut superiores quid ipsis certi præscribant, prout in nostro Rom. Imp. Recess. I. zu Augspurg de anno 1500. sub tit. *wieder der Gan Erben Schloß* Ganerbii prohibentur, unum ex sociis in pacem publicam quid committentibus, in Ganerbinatum recipere aut tolerare, sub pœna fractæ pacis publ. *Kyll. It.* casu quo autoritate Imperatoria Ganerbiiis interdictum est, in Ganerbinatum des *Buseckerthals* quendam recipere, nisi natus esset nobili Parente ad 4. gradum usque, lineæ Ascendentis utriusque. It. Ne quis eorum, jure concessio abutatur, sub pœna privationis juris Ganerbici prout utrunque ex infra allegata confirmatione lit. A. patet.) Contrahentes autem vel viribus suis confisi; vel alia de causa, protectioni aliorum se tradere nolint, nec ut in protectionem aut obligationem Valalliticam quis se alteri subjiciat, cogi regulariter queat, credo, Naturam Ganerbinatus, etiam si toties factum sit, per se, nullam necessitatem protectionem quærendi, inducere, & si vel maxime fieret, naturam tamen Ganerbinatus minimè invertere aut per se alterare, cum illa qualitas prote-

23.

protectionis, ex plurimorum opinione, nullam Jurisdictionem aut superioritatem, sed salva superioris Jurisdictione cæterisque Juribus, solam tuitionem inferat. *Gail. l. 2. obs. 54. §. 1. & seqq.* Non enim tribuere Jurisdictionem expeditissimum est *Klock. p. 1. conf. 10. §. 260. 262. & conf. 9. §. 18.* nec per id imminui Jurisdictionem dicit *M. Wesenb. conf. 48. §. 23.* proindeque subditis salvo subjectionis statu & qualitate permissum sit, ut ex jure defensionis protectionem undecunque quærere possint. *Kyll. Diss. 14. §. 14. remisivè.* Et quamvis LL. Imperii fundamentalibus, hæc regula & generalitas maxima restrictione circumscripta sit e.g. In casibus; Ne sub prætextu tutelæ civitas cum civitate, aut persona, cum persona se colligent contra constitutiones sacras *A. B. tit. 15. De conspiratoribus*; Aut ne Status mediati se potentioribus aliis in protectionem tradant *Capitulat. Leop. art. 8. 9.* Aut ne in Imperio, subditi, ulli alii Statui, Religionis causa, ad protectionem se submittant *Constitut. Relig. Aug. Vindelic. de anno 1555. Soll auch kein Stand.* Nihilominus tamen in Camera Imperiali in causa *Mayntz* contra *Erfurth*, acriter de eo quidem disputatum, pro regula tamen conclusum esse, testatur *Klock. p. 1. conf. 10. §. 256.* Cæterum cum hodie adhuc certum sit, quod nullum Jus in clientes pariat advocatia, præter Jus exigendi pecuniã, Germ. *Schuh* oder *Berspruch Geld*, nec ejus efficaciam sit, ut qualitatem subjectorum inter se, aut juris imperandi, alteret, colligo ex hac indole, quod salvis omnibus Ganerbinatus requisitis, adesse & abesse protectio possit, nec ad ejus perfectionem requiratur.

XVI. Finis formalis, utpote unde Res mensuram capiunt & actiones distinguuntur, pro ratione conventionis, potest esse multiplex: Cum enim unius actus plures possint esse fines, tam disparati quam subordinati, adeoque, quod solius Defensionis & securitatis gratia, omnes Ganerbinatus initi sint, ex exemplis allegatis à *Kyll. Dissert. l. 5.* dubitare quoque liceat; Dicendum videtur cum *Carpz. pr. Cr. p. 1. q. 35. §. 4.* Ganerbinatus castrorum, securitatis gratia initorum, per excellentiam hoc nomen mereri; Adeoque principalem, ejus generis Ganerbinatum, Finem, securitatem recognosco. Et cum quivis finis qua talis, à philosopho infinitus dicatur, securitatem autem in ejusmodi gradu, sine Defensione mutua, Ganerbiū consequi vix possint; Hinc Defensionem ceu subordi-

ordinatum ejus Finem, placeat credere, concedens, quemadmodum tam securitas quam Defensio, bonitate sui cognita, moverunt appetitum aut potius voluntatem Ganerbiorum, ad sui ipsius consecutionem; Ita quodvis aliud Bonum, sub hac specie parili modo movens, finis locum tenere, eumque vel disparatum, vel ultimum, idque vel principaliter, vel minus esse.

XVII. Effectum potissimum, pro ratione conventionis, dico esse: obligationem inde natam, ad præstandum id, quod in eam vel specialiter est deductum, vel naturaliter præstandum. Cum enim voluntas contrahentium sese determinet, consentiendo in idem certum, ac præfigendo sibi finem, qualificantem Media, per Modum ac Formam, non potest non inde oriri efficax quædam obligatio, in tantum se extendens in quantum finis illud postulat, per vulgatum: qui vult finem efficaciter, vult etiam media eo ducentia minimum confuse; Adeoque, si inhæreo Ganerbinatui Castri per Excell. ita dicto, quemvis Partium obligatum esse non solum ad faciendum e. g. defensionem, omniaque alia media quibus securitas induci potest, sed & ad omittendum omnia, quæ huic fini contrariantur patet; Eadem ratione etiam in aliis Ganerbinatum speciebus, procedendo.

Qv. XIX. Hinc ratione jurisdictionis Ganerbicæ, liceat quærere, An, quemadmodum Ganerbios ea instructos eandem exercere posse in subjectos, nihil dubii est; Etiam Ganerbii in liberos suos habeant Jurisdictionem, ad id ut condemnare possint? Et quidem illud probabile videtur, quod sub patria potestate sint, eorumque actiones ad, & secundum Familiæ utilitatem dirigere possint, (quamvis hanc assertionem in Illustribus dubio non carere dicat *Jos. Nold. de Stat. Nob. c. 16. §. 6.* Exemplum tamen in contrarium, in Electore Johanne Friderico, bannito, & restituto, etiam in jura patriæ potestatis, refert *Klock. p. 1. conf. 7. §. 573.*) quippe quod non solum inde, quod potestas patria ad ordinem juris naturalis refertur, *c. est ordo 12. c. 33. q. 5.* cui omnes omnino homines, quoad justitiam intrinsecam præsertim, subjecti sunt; sed & ex principio Familiarum, Matrimonio nempe, patet, *Hub. de Jur. Civ. l. 2. c. 2. §. 2.* Quod enim sub patria potestate sint, probatur, quia nati in Familiam transeunt, adeoque natura sociati, jure etiam sociantur,

tur, cum omnis Familia Moderatorem ac Imperium præsupponat, quod omni omnino jure, apud maritum & respect. Patrem, residet, quia ipse ob præstantiam sexus & mandatum divinum imperat uxori liberisque, & ita toti Familiæ, adeoque etiam in potestate detinet; Potestas patria enim est Jus liberis Imperandi ad communem Familiæ utilitatem; Et in potestate sunt, qui ex justis nuptiis nascuntur *l. 3. ff. de his qui sunt sui vel al. 7.* Ex hac potestate autem cum nunquam exierint, nequaquam dubitandum est quin remanserint. *l. 8. pr. ff. d. tit.* An autem vi Jurisdictionis, Ganerbiū parentes, jus suis dicere possint? magis dubium est.

XIX. Et quidem non obstante *l. 77. ff. de Judic.* credendum videtur, Ganerbios, ceu Magistratum ordinarium, jus, extraneo excipiente, suis dicere non posse, per expr. *l. 10. ff. de Jurisd.* Nemo enim sibi Judex sit aut Jus dicat *l. un. C. ne quis in sua causa jud.* Pater autem cum filio est una persona arg. *l. 16. ff. de Furt. l. ult. C. de Impub. & al. substitut.* Et quia propriam causam defendit, qui sua interesse dicit *l. 2. §. fin. ff. qn. app. sit.* Filii autem causa maxime Patris interest, cum per filii corpus pater magis periclitari dicatur, quam ipse filius. *§. 7. J. de nox. act.* Hinc Patrem ob affectum paternum Judicem legitimum non esse, dicit *Richt. velit. 23. sect. 10.* Id quod etiam *Jos. Nold. de St. Nob. Exemplo docet c. 16. tb. 7. §. 35.* Et hoc multo minus in Illustribus, Ducib. Baron. Comit. & aliis ejus Generis locum habere statuunt *Dd. M. Pist. p. 4. qv. 169. Ziegl. in aur. prax. Calv. M. Steph. de Jurisdic. l. 1. c. 1. n. 73. & seqq. citante Kyll. D. 9. §. 6.* Ex hac unica ratione, quia sibi in dignitate sunt pares, futuri successores, & vivo Patre quodammodo Domini Bonorum *l. 11. ff. de lib. & posth. inst.* & consequenter Jurisdictionis, præsertim hodie, cum Jurisdictiones consuetudine notoria patrimoniales sint, par autem in parem non habet imperium *l. 4. ff. de Recept. & qui arbitr. recep. Carpzov. p. 4. Const. 43. Def. 11. §. 9. Berl. p. 1. concl. 11. n. 19.* Cum enim Filius, pars quodammodo corporis paterni sit *l. cum scimus 22. §. 1. C. de agric. & Cens. & mortuo patre, quamvis diversa anima & novus homo filius videatur, idem tamen corpus adhuc adsit, quia quædam portiuncula adhuc adest* *Klock. p. 3. conf. 42. n. 49.* Hæc præterea qualitas dignitatis illustris, toti Familiæ tribuatur, daß sie alle die von Stamme

me geböhren / des Heil. Reichs Fürsten und Grafen seynd / nec illa qualitas sit, Patrimonii, sed dignitas personæ; Liberique Principum, Comitum, non minus Imperii Status sint & nominentur Patribus viventibus, quam defunctis. *J. Nold. c. 16, tb. 7. §. 35.* Et Filius Regis Rex dicatur, & Imperatoris Augustus & Cæsar *Jas. l. in suis ff. de lib. & postb.* Hinc patet, Parentes Illustres in Familiam Illustrem destitutos esse Jurisdictione, id quod præterea in Personis Majestaticis ex Originali Jure Imperiorum, deduci potest; Cum enim Imperia oriantur ex eo, quod subditi potestatem in seipsos tantum, ratione tam personarum quam Bonorum, & certo modo suos Descendentes transferant, nec nisi in quantum ipsi delatum est, amplius quid Imperans habeat, (licet in Forenses quoque subjectionis habiles, in quantum illi in aliorum Territoriis contrahendo, delinquendo, agendo, &c. spontaneè sese submitunt, Jurisdictio exerceri possit) In liberos autem principis ejusmodi potestatem nunquam nec transtulerint, nec potuerint transferre, tum quia Imperio semel translato utpote subditi de ejus persona ac Familia regenda aut subjicienda (nisi LL. Fundament. aliud dicant) non habent quod præscribant, tum quia quivis seipsum, non vero alterum, tertio subjectum reddere potest. Cum igitur Filius Principis inter subditos referri nequeat, præter Imperantes & subditos autem, tertium ordinem ceu Membrum, Respub. non recognoscat, manifestum est, quod inter Imperantes per participationem, præsertim quoad Dignitatem & ejus annexa, numerandi sint, licet Exercitium Imperii ob Impedimentum extrinsecum suspensum sit. Idque in successivis in quibus expresse simul ejusdem successores & Filios sibi præposuerunt, eos subjectorum numero exemerunt, & ita (ut cum Philosopho loquar) reddiderunt Imperantes in actu primo, eò clarius patescit. Ad quæst. autem, qua plerique Dd. restringunt illud assertum ad causas pecuniarias, excipiendo criminalia ac pœnas, in iisdemque ipsos patrum Jurisdictioni subjectos esse asserunt, per *l. Cuic. i. C. ubi senat. vel Clariss.* In qua, dignitatis ac Fori privilegium, committendo Crimen, amitti dicitur Resp. aliud tamen sentire *M. Berlich. concl. 11. §. 21. idque per l. ult. §. pen. C. ubi sen. vel clar. l. i. sub fin. C. ne lic. Potent.* Quibus addo præter rationes supra adductas, ipsam expressam pro contrar. sententia adductam *l. i. C. ubi Sen. & Clar.* quia dicitur; Privilegium amittere non Illustres sed

sed Clarissimos tantum viros, quales e.g. Senatores erant. *Briffon. de verb. sign. sub vocab. Clara &c.* Hinc Wilhelmum Nassovium, Principem Urania in apologia, Philippum II. Regem Hispania incussasse, quod unicum tot Regnorum Hæredem Carolum Filium, paucorum Inquisitorum Judicio capitali submiserit, cum ad Regni Ordines spectaret idipsum, refert *Jos. Nold. c. 16. tb. 6. §. 35.*

XX. Quod denique modos dissolvendi attinet, nullum dubium, quin iisdem modis quibus pro ratione Ganerbicæ conventionis, vel collegium, vel societatem representantis, hæ dissolvi possint, & Ganerbinatus quoque dissolvatur: Quippe quamvis Ganerbinatus in se consideratus magis vel minus ab alterutrius natura per confederationem, defensionem, confirmationem &c. prout plus aut minus de alterutro per conventionem participat, recedere soleat; Nihilominus tamen cum hisce qualitatibus (in thes. loquendo) nec novus modus tollendi Societates & communiones inducatur, nec consuetus tollatur. Et ex quorum natura potissimum fuit, ex eorum Jure aut Regulis dijudicandus sit Ganerbinatus, prout *Kyll. D. 5. §. 10.* Hinc interitu castri aut alius districtus, si illius intuitu principaliter initus est, non dubium est quin pereat, etiamsi ut collegium sese habeant Ganerbii *l. 63. §. 10. ff. pro Soc.* Non obstante quod etiam collegium in una persona retineri possit, *l. 7. §. fin. ff. quod cuj. univers. nom.*

XXI. An morte unius pereat? quæritur, ratione cæterorum Ganerbinorum adhuc superstitem etiam, prout horum Exempla refert *Kyll. D. 11. Wehn. sub vocab. Zwey- oder Drey- Herrichte Herrschafft?* Et quidem cum quivis Ganerbinatus participet non solum de natura communionis & societatis, sed & confederationis, quæ aliquatenus sibi ratione vinculi contrariam naturam habent, cum in illa stare invitus propter discordiam negligentiam & inde ortas difficultates, nemo teneatur, morteque unius focii utpote cujus personam & qualitates ineundo respexit fociorum quivis, pereat, adeo ut ne quidem pacto Heredes ad illam regulariter obligari possint, *l. 35. §. 59. ff. pro soc.* confederatio vero vinculum constans e.g. mutui auxiliii gignat ac indissolubilem, alterutro conventioni inhærente, invito, reddat.

D 2

Hinc

Hinc quamvis societas etiam plurium regulariter morte unius pereat, nihilominus tamen, cum Ganerbii foedere quodam uniti sibi invicem sint, aliter inter eos conventum esse dici potest. *arg. §. 5. Inst. d. societ.* proptereaque non dissolvi apparet.

Qv. XXII. Quod ad renunciationem ac disensum attinet, quin omnium quorum interest voluntate, possit rursus dissolvi, ex Natura obligationis reciprocae extra dubium est. An autem unius voluntate possit dissolvi? magis dubium est. Proinde dicendum videtur, quod si maxime de confederatione (prout regulariter fieri debet) participet, tunc, seu personaliter seu realiter pacti sint, non nisi gravissima de causa, sufficiente ut contractus Juris Gent. rescindere possit, rescindi quoque posse. Sin autem participaret maxime de societate, ita modificata, ut naturam confederationis deminuat. e. gr. si conventum esset tam, quod durante Ganerbinatu lucrum & damnum indifferenter æquale sit, quam quod dissolutio ejusmodi dependeret à voluntate socii alterutrius Ganerbii, qui tamen socius alterius non est, contingeret autem quod alter contrahentium, inhabilis ad quærendum lucrum quod tamen ex natura Ganerbicæ conventionis quærendum quotidie esset, redderetur; Jamque magno Ganerbinatui lucro impendente Industria Ganerbii habilis, socius Ganerbii inhabilis intenderet lucro percepto Ganerbinatum dissolvere, tunc Ganerbium habilem antequam adhuc lucrum obvenerit, Ganerbinatui renunciare posse credo, ex communi doctorum opinione, quod de cujus conventionis natura in ejusmodi casu quam maxime participat, eidem totus contractus adscribatur *arg. l. 10. ff. d. Statu Hom. Carpz. p. 2 c. 32. def. 15. D. 5.* Licet ejusmodi Ganerbinatum in essentia sua maxime alterari lubens concedam.

XXIII. Quod præscriptionem attinet, breviter dicendum videtur, quod stante communionem, nihil ex illa præscribi possit, per vulgata, sed tunc demum si causa possessionis mutata fuerit, quod cum sola animi destinatione fieri nunquam possit, interveniente contradictione aut alio facto, communionem intervertente fieri necesse est; quo facto accedentibus requisitis cæteris, Ganerbinatui nihil inest, quod præscriptionem impediat.

XXIV. Si denique ut Vasallos se Domino submiserunt, quin

quin in ordine ad Dominum feudi, eodem modo quo feuda finire queant, nullum dubium restat, Felonia nempe commissa in Dominum, eaque vel immediate. e. gr. injuriando atrociter ejus personam: vel mediate & hoc seu per latus Domini. e. g. Cucurbitando, seu in feudum ipsum. e. gr. Feudum maximopere deteriorando, pariter & alio insigni delicto, præter illa quæ Domini personam Honorem & commodum stringunt. e. g. Proditione Convassalli nefaria aut incestu juris naturæ. *Struv. Synt. 7. F. c. 15. apb. 10.*

Exempla Ganerbinatum, non solum Plebejorum sed & Regalium, totorum quoque Regnorum Principatum ac Comitatum in historiis habentur, quorum Ganerbi pro qualitate conventionum ac investiturarum partim Status, partim absque qualitate illa, tantum immediati, alii quoque mediati subditi Imperii, tam Equites, quam Pagani sunt. Ex his aliquot quidem, conjecturis tantum, certioribus tamen, in numerum Ganerbinatum relata esse dicit *Kylling.* cum propria eorum Ganerbinatum Essentia Accidentia & natura, non nisi ex cujuslibet investitura, privilegiis & actis explorari possit. *Disc. 19. in pr. § 9, 39.* In quorum Enumeratione Autores præeuntes sequor, dicens cum eodem *D. 14. §. 49.* Hoc tutius esse, ne Rerum harum peritiores Conjecturas tantum nostras rideant. Et quidem

1. Pars Regni Neapolitani, cujus Ganerbios Regem Gallia & Hisp. fuisse non absolum dictu scribit *Matib. de Afflict. decis. 403. n. 1. & seqq.*
2. Arx Rottenbergensis, prope Norimbergam, olim Wildensteinis, post Coronæ Bohem. tandem Elect. Palat. Feudum Imperii. Cujus Ganerbii sunt plures quam 70. Nobiles, habentes Burggravium Judicem. *Conr. Rittersb. part. Feud. l. 1. c. 17. §. 22.* quorum primus Burggravius electus è nobili Familia von *Seckensdorff.* *Kyll. Disc. 14. §. 37.*
3. Arx Friburgum seu ut alii Friedburgum in Wetteravia, tribus Milliaribus Francofurto versus Hasiam, cum comitatu *Kaichen/it.* non longe ab illa disitum Castrum *Selnhausen* seu *Sailhausen* *Kyll. D. 19. §. 3. & 31.* Quorum Ganerbios *BurgMänner/* seu Equites horum Castrorum, una cum aliis in *Hegavia, der Ritterschafft*

- 301
- terschaft und Gesellschaft St. Georgens Schild in Hegau/ priori Se-
culo Status Imperii fuisse refert *Limn. de J. P. l. 6. c. 2. n. 32.* testante
Carpz. ad L. R. c. 3. f. 12. §. 23. Præterea Fridburg. Feudum Imp. esse,
multis dotatum Privilegiis, præsertim in eligendo suum Burggravi-
um *Conr. Rittersbus. Part. F. l. 1. c. 17. §. 28.* Licet de hoc ipso Castro
Fridb. an Ganerbinatum ex numero sit, dubitet *Kyll. D. 14. §. 40.*
4. Arx Salzburg ad Salam in Francon. Orientali, hodie adhuc Do-
mus Ganerbica, similiter habens suum Burggravium & Regalia.
ait *C. Ritt. ib. §. 29.* De qua arce tamen *Kyll.* testatur, se nec vi-
diffe qui hoc Nomen in Franc. Orientali audiverit, nec se nosse
ullum locum hujus Nominis præter sedem Archiepiscopalem Sa-
lisburgensis Dioceseos in Circulo Bavarico *D. 14. §. 41.*
  5. Arx Celebris ob Jus Ganerbinatus quod habet Reiffenberg, seu
aliis Reiffenbergensis, infra Francofurtum sita *Conr. Rittersbus.*
quæ arx Ganerbiis tantum unius Familix Nobilium à Thungen
dictæ, dicata est *Kyll. d. 14. §. 47.*
  6. Arces Eunreutt und Mühlhausen / Testamento Ganerbinatus
factæ sunt à Nobili sine liberis decedente ab Egloffstein/ Earque
Ganerbiis unius & hujus tantum Familix dicatæ, vocanturque
ab origine à subditis Das Testament. *Kyll. d. 15. §. 84.*
  7. Arx & Baronatus integer Pappenheim / cum suis pertinentiis,
cujus Ganerbi Mareschalli Hæreditarii Imperii, die Erb-Mars-
schallen von Pappenheim/ Herren zu Pappenheim. *Kyll. D. 16. §. 25.*
  8. Castrum Reineck, quorum Ganerbiorum præfectum, inter 4. Im-
perii Burggravios Illustriores refert *Matth. Steph. de Jurisd. l. 2.*
p. 1. c. 4. & Gylmann. tom. 3. Decis. in verbis citat. ibi: GanErben
und BauMeister zu Reineck.
  9. Arx Binnikheim in der Zabergöro. *Crus. in lib. Paralip. annal. Sve-*
vic. c. 10. Cujus confœderationem seu Burgfrieden/ verbotenus
v. ap. Kyll. D. 19. & ult. sub Numero Pactorum V. p. 257.
  10. Arx Staden in Wetteravia, cujus Ganerbi sunt Comites ab Y-
senburg/ Budingem / & Nobiles nonnulli diversarum Familiarum
à Stockheim/ Weiß/ Carben/ Löw / Dūdelsheim / Elee / Büches
und Ursell *Abrab. Saur in Theatr. Urbium p. 314.* quorum Ga-
nerbiorum confœderat. seu Burgfrieden/ *v. ap. Kyll. D. 19. n. 6.*
it. n. 7. sub. tit. Extract aus Kirchbergischer Requisitionon-Schrift/
de

de dato 16. Sept. 1611. quo Discursu 19. etiam plures aliorum Ganerbiorum confederationes refert verbotenus *Idem Kylling.*

11. Castra quaedam limitanea Imperii, evidentem cum Ganerbinitibus similitudinem habentia, assignata olim Militibus & Hæredibus eorum, sub hac qualitate, ut colerent, fructus perciperent, & eventualiter militarent, repellendo Hostes de finibus, multis insuper privilegiis dotata *Kyll. D. 18. §. 7. & seqq.*
12. Olim *Schwanberg* in Franconia am *Steigerwald* / prope *Johoven* & *Ritzingen* Ganerbinitus fuit, hod. est Episc. *Herbipol. Wehn. sub vocab. GanErben §. 3.*
13. Oppida quaedam: ut *Creutzenachum* ad Rhenum situm, Condominium habens Electorem Palatinum & Marchionem Badensem *Kyll. D. 1. §. 53. & Wehn. sub voc. GanErben. §. 4.*
14. Opp. *Gröningen* / non procul à *Kirchberg* oder *Keylsheim* in Marchionatu Brandenb. versus Noricum. *Gylmann. in symphor. tom. 4. p. 2. Supplic. n. 3. Kyll. 1. §. 54.*
15. Olim *Schmalkaldia*, quod dum viverent Comites Principes *Hennebergenses*, ex parte dimidia ad ipsos, ex altera ad Landgravios *Hasfiæ* pertinuit: Quo tamen Landgravius hodie solus potitur. *Kyll. D. 1. §. 55. Wehn. sub vocab. Ganerb. §. 5.*
16. *Eleberg* / cujus mentionem facit *Gylm. teste Wehn. ib. §. 8.*
17. Pagus *Tractstadt* in Franconia *Römhild* gelegen / in quo tamen Iurisdicctio tantum Ganerbica videtur, quorum Ganerbios *ab ann. 1524.* successive refert *Wehn. observ. pr. sub voc. GanErben cap. 2. in fine.* Interque eos, Episcopum *Würtzburgensem*, Principem Comitem *Hennebergiæ*, & alios.
18. Districtus quidam in *Hasfia*, dictus *das Busckertthal* / cum duobus Pagis ibidem munitis, cujus Ganerbios ex aliis, Nobiles Imperii i fuisse immediatos von *Busck* und *Trohen* / patet ex sequenti Confirmatione Cæsarea lit. A.
19. Prædia denique ut & Domos tandem Ganerbinitibus annumerari posse patet ex *Reformatione Civit. Francof. p. 2. tit. 5. §. 1. & 2.* *Wes* re es daß viele eine Behausung oder an einander liegendes Gut / mit einander als *GanErben* in Gemeinschaft hätten / *Kyll. D. 1. §. 43.*

Confirma-

Confirmatio Cæsarea Ganerbinatus
in Haslia siti, nominati das Busckertthal.

Wir Friedrich von Gottes Gnaden /
Römischer Kaysler etc. bekennen öffent-
lich mit diesem Brieff. Wiewohl wir
aus Röm. Kayslerl. Würdigkeit und an-
gebohrner Güte allezeit geneigt seyn / aller unser
und des Heil. Reichs Untertthanen Bestes zu för-
dern / so ist doch unser Kayslerlich Gemütthe mehr
begierig / gegen denen die uns und dem heil. Reich
ohne Mittel unterworfen seyn / und allezeit in ge-
horsamster Dienstbarkeit sich unverdrossen erzeigē /
Sie bey ihren Gnaden / Freyheiten und guten
Gewohnheiten zu behalten. Wann uns
nun unser und des Reichs Liebe = Getreuen /
die Gan Erben derer Geschlechter von
Busck und von Trohe im Busckertthal /
so uns und dem heil. Reich ohne Mittel
zugehören / durch ihre trefentliche Botschaft the-
müthiglich haben anruffen und bitten lassen / daß
wir alle und iegliche Ihre Gnaden / Freyheiten /
Brieffe und Privilegia, Verschreibung / Recht /
Burg-Fried / Ordnung / Sakung / alt Herkom-
men

men und gute Gewohnheit/so sie von unsern Vor-
fahren / uns und dem heil. Reich löblich erwor-
ben / auch Sie selbstn untereinander fürgenom-
men / gewillkühret / gelobet / geschworen und
redlichen herbracht haben / als Römischer Kay-
ser / zu confirmiren und bestetigen gnädiglich geru-
heten / diß haben wir angesehen Ihre demüthige
ziemliche Bitte / auch die getreue und angenehme
Dienste / so Sie Uns und dem heil. Reich offe-
williglich gethan haben / auch füran in künfftiger
Zeit wohl thun mögen. Und haben darünn
mit wohlbedachten Muth / guten Rath
und rechten Wissen / all und iegliche ob-
gemeldt ihre Gnaden / Freyheitē / Brief /
Privilegia , Verschreibungen / Recht /
Burg = Frieden / Ordnungen / Sakun-
gen / alt Herkommen un gute Gewohnhei-
ten / so sie von unsern Vorfahren / Uns
und dem heil. Reich erworben / auch
selbstn unter einander vorgenommen
und redlich herbracht haben / in allen
und ieglichen Worten / in aller Maß als
ob sie von Wort zu Wort hierinnen ge-
schrie-

¶

schrie-

schrieben stünden / als Röm. Kayser
gnädiglich confirmiret. Confirmi-
ren und bestetigen Ihnen die / aus Röm.
Kayserl. Macht Vollkommenheit / wis-
sentlich / in Krafft dieses Brieffs / ord-
nen von derselben unser Kayserl. Voll-
kommenheit / daß Sie fortan zu ewigen
Zeiten kräftig seyn sollen / und sie sich
derer an allen Enden / in und außer Ge-
richts gebrauchen bedienen un̄ genießen
sollen / daß auch die 4 Beforne aus ihnen / so izo seyn
oder hernachmals gesetzt werden / daselbst im Buse-
ckerthal zu handeln / zu gebiethen und verbiethen /
auch zusetzen un̄ zuentsetzen / wie von alters Herkom-
men ist / von allermänniglich ungehindert / Macht
haben sollen. Es sol auch füran / zu allen ewi-
gen Zeiten keiner zu San Erben daselbst
auffgenommen noch empfangen wer-
den / Er sey dann von seinen vier Ah-
nen Edel zum Schild geböhren; Und ob
einer aus Ihnen in Ihren Geböthen
und Verböthen ungehorsam seyn wür-
de /

de / der soll sein Recht am Buseckerthal
verlohren haben. Wir wollen auch daß die-
se Gan Erben mit dem Buseckerthal von uns und
dem heil. Reich nicht geschieden / sondern allwege
darbey bleiben sollen / und damit Sie Unrecht und
Beschädigung desto baß verhüten mögen / so haben
Wir alle Beschwerden / so ohne Unser Erlauben
daselbst im Buseckerthal vorgenommen seyn /
gänzlich abgethan / Ihnen auch erlaubet /
daß Sie in dem obgemeldten Busecker-
thal zwey Dorff / welche sie füglich dar-
zu bedenden / einfassen / und die mit Gra-
ben / Zeunen / Bollwercken und andern
nothdürfftigen Wehren befestigen mö-
gen / alles von Röm. Kayserl. Majestät
Vollkommenheit und rechten Wissen.
Gebiethen demnach allen so unmittel- als mittel-
bahren Ständen und Untertanen / nicht zugestat-
ten / daß Sie in einige Weise darinnen beleidiget
werden / bey Unser und des Reichs schweren Un-
gnade und Verbüßung einer Pœn / nemlich 50.
Marck lötiges Goldes / die von einem ieglichen so
oft er darwider handelt / halb in unser Kayserl.
Cammer / und die andere Helffte / denen ostgedach-
ten

ten GanErben und Ihren Nachkommen gezahlet
werden sollen zc. Uhrkundlich zc. Geben Wien
am sechzehenden Tage des Monats Maji 1478.

Duo Testimonia Nativitatis legitimæ Nobilium
quorundam à Buseck ad Ganerbinatum des
Buseckerthals.

Lit. B.

WIr hiernach benennete Ich W. Chr. v. Bu-
seck / J. H. Rath und Ober KriegsCommil-
sarius, Vierer und GanErbe des Busecker-
thals: Und ich J. J. P. von Buseck genandt Münch/
bestellter Lieutenant und MitGanErbe des Buse-
ckerthals / bekennen hiermit. Als wir ersuchet wor-
den / denen HochEdelgebohrnen / Gestrengen Hrn.
P. A. und B. E. Gebrüdern von Buseck N. N. sel.
hinterlassenen Söhnen / welchen auf heut zu Ende
gesetzt dato, auf vorgangenes Ansuchen / ein Tag
zur Annehmung in die Ganerbschafft des Busecker-
thals ernennet / Zeugniß zu geben / daß sie auf
Seiten Ihres Vaters Edel von Ehren / von ih-
ren vier Ahnen zum Helm und Schild gebohren;
Daß darauf wir / bey denen Enden und Pflichten
darnit unsern Lehnherren wir verwand / ausgesagt.
Und bezeugen hiermit / daß uns nicht
anders wissend / als daß sie / P. A. und B.
E. auf Seiten ihres Vaters / sel. Edel von
Ehren /

Ehren/von ihren vier Ahnen zum Helm
und Schild geböhren; Und weil obige zween
Gebrüdere P. A. und B. L. ihr behöriges mann-
liches Alter erreicht / seynd ihnen hierbey die alte
und neue Burgfrieden / sambt Kayserl. Confir-
matione Privilegiorum vorgelesen / darauff Sie
solchen in allen Puncten treulich nach zu leben /
einen leiblichen End zu Gott geschworen/und alles
andere dem Herkommen gemess præstiret haben.
Uhrkundlich haben wir dieses mit unserer Unter-
schrift und Adelichen angebohrnen Ring- Pit-
schaffen bekräftiget. Geschehen zu Grossenbusseck
ꝛ den 19. Febr. Anno 1680.

(LS.) Wilhelm Christoph von Busseck.

(LS.) Johann Friedrich von Busseck gen. Münch.

Lit. C.

Repetitis Formalibus.

Ich C. v. Kolshausen / und Ich L. E. von To-
denhausen zu Daubringen/bekennen hiermit /
Daß Sie P. A. und B. L. Gebrüdere von Bu-
sseck auf Seiten Ihrer Mutter Edel von Ehren/
von ihren vier Ahnen zum Helm und Schild ge-
bohren seynd zc. Geschehen zu Grossenbusseck ꝛ den
19. Febr. Anno 1680.

(LS.) Caspar von Kolshausen.

(LS.) Conrad Ebert von Todenhausem/
zu Daubringen.

No.

Nobilissime Doctore

* * *

Sic ad æternæ famæ templum
cum faustis acclamantium
votis properas; scilicet bona
mens, dux & imperatrix vitæ mor-
taliū, eruditionis literarūque
splendorem fulcit quā optimè, nec
sufficit nitentiore satū sanguinis ef-
se procreatum, plus lucis studiis
profecta portat secum gloria. Ma-
cte ergo, *Vir amicissime*, qui pro vir-
tute tantum sudasti, quantum ad
dignitates consequendas pertinet,
in posterum vestigia beati Parentis
premas, gloriosæ vocis munimine
tuearis clientes, pientissimæ Matri
plu-

plurima concilios gaudia, & laudabiliter de Patria merearis, ut super benigna sorte Divinaque benedictione jubiles; id quod voveo serioque exopto! Vale. Dab. Jenæ d. XX. Julii 1689.

T.

PETRUS MÜLLERUS D.

279 2 172

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.

1707

Handwritten text in the bottom right corner, possibly a signature or initials.

B. N. II, 176.
h. 49, 10.

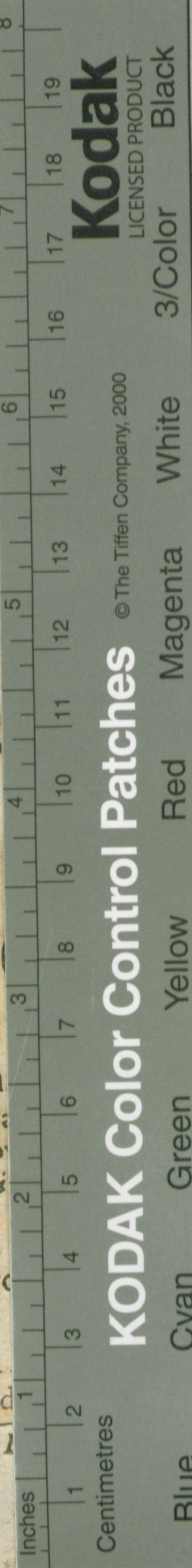
G A

DIS

RALIS

II R
2672

B I

Sub Tuta

emque Gratia

SER
DN. JO
DUCIS

OMINI,
LIELMI,
CLIVIAE

RECT

TISSIMI,

DN. NI

OPHORI

J Cti Consum
mi, Faculta
Pro
Domini

Intimi gravissi-
Primarii, Curiae
idissimi,
prosequendi

Summos in Ultr

oralia consequendi,

ERHAR

mmel/ Jenensis

Ad

1689.

71

N I 9.

1.9.53.

79111

